

Κυριακή 8 Δεκεμβρίου. **Τὰ προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.**

Ἦχος βαρὺς – Ἐωθινὸν β'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ...δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· *Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου...Ράβδος ρίζης Παρθένε...Πύλη Θεοῦ Παναγία...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ἐκ σου Παναγία Θεοτόκε Παρθένε...Τὸ· *Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα...Ἀπόλυσις.**

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Μῶμος ἐν σοὶ οὐκ ἔστι...*(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· *Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...* Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῇ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον.* Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν*

στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ... Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ... ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἐν· Κὰν συνελήφθης Χριστέ... τῆς ἀγίας Ἄννης προσόμοια β'· Πνευματικὴν νῦν χορείαν... Ἐν παραδείσῳ ἡ Ἄννα... τοῦ Ὁσίου προσόμοια δ'· Τῶν οὐρανίων χαρίτων... Πάτερ Πατάπιε σαρκός... Πάτερ Πατάπιε χοροῖς... Πάτερ Πατάπιε φωστήρ... Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης... Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν... τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον τοῦ ἰδιομέλου, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου... εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν... Ὑπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ... Φοβερός ὤφθης Κύριε... Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπη... Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον ... ἅπαξ. Εὐθύς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος... τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... Δόξα· τὸ αὐτὸ... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα... Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ

γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...Δόξα· Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...Δόξα· Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ β' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων... Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια ὁ προεόρτιος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια καὶ ὁ α' τοῦ ὁσίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασία· Χριστὸς γεννᾶται...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ Ὁσίου· Πάθη τοῦ σώματος...Δόξα...τὸ ἕτερον· Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου...Καὶ νῦν...τὸ προεόρτιον· Ἡ πύλη ἡ ἄβατος...Ἀφ' ἕκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου...καὶ ὁ οἶκος· Ἐτρεμεν κατωθεν τὰ καταχθόνια...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ β' ἀναστάσιμον· Τὸν λίθον θεωρή-

σασαι...καὶ τὸ θεοτοκίον· Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν...Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...καὶ ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...Δεῦτε ἀγαλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Ἐξαστράπτων Ἄγγελος...Τὶ ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον...Δόξα...τὸ β' ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ μύρων προσελθούσαις...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς η' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ... Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...Καὶ νῦν...τὸ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον· Ἡ Παρθένος σήμερον τὸ προαιώνιον Λόγον...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος· Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν... (Πρὸς Ἐφεσίους. Κεφ. Β'. 14-22), ὁ ζήτηι τῇ κδ' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ Εὐαγγέλιον· Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινὰ κώμην... (Κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιζ' 16-24), ὁ ζήτηι τῇ ιβ' Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως... τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς... Πλη-

*ρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ'. Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐ-
λογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*